

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia2008 r.

**zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania
policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia**

Na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia (Dz.U. Nr 191, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 153, poz. 1282) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§12. 1. W zagranicznej podróży służbowej termin i miejsce wykonywania przez policjanta czynności służbowych poza granicami kraju określa polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, wydane przez:

- 1) Komendanta Głównego Policji - w stosunku do policjantów pełniących służbę w Komendzie Głównej Policji, komendantów wojewódzkich (Stołecznego) Policji, Komendanta – rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i komendantów szkół policyjnych;
- 2) komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji - w stosunku do podległych policjantów;
- 3) Komendanta - rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie lub komendanta szkoły policyjnej - w stosunku do podległych policjantów.

2. Jeżeli przemawia za tym cel wyjazdu lub inne szczególne względy, polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej w stosunku do policjantów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 może wydać bezpośrednio Komendant Główny Policji.

3. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się:

- 1) od chwili przekroczenia granicy państwowej do chwili jej przekroczenia w drodze powrotnej do kraju – jeśli jest odbywana drogą lądową;
- 2) od chwili startu samolotu z ostatniego lotniska w kraju do chwili jego lądowania w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju – jeśli jest odbywana drogą lotniczą;
- 3) od chwili wyjścia statku z ostatniego portu polskiego do chwili jego wejścia w drogę

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3, rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170 oraz z 2008 r. Nr 86, poz. 521 i Nr 171, poz. 1065.

powrotnej do portu polskiego – jeśli jest odbywana drogą morską.

4. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą stałe miejsce pełnienia służby, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem policjantowi przysługują należności na warunkach określonych w § 1-8 i 10.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

**w porozumieniu
MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

Uzasadnienie

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem § 12 ust. 1 *rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia* (Dz. U. z 2002 r. Nr 191, poz. 1598 oraz z 2005 r. Nr 153, poz. 1282) warunkiem koniecznym do odbycia zagranicznej podróży służbowej przez policjanta jest uzyskanie zgody Komendanta Głównego Policji. Po uzyskaniu przedmiotowej zgody przełożony właściwy w sprawach osobowych wydaje polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, które określa termin i miejsce wykonywania przez policjanta czynności służbowych. Odnośnie zakresu znaczeniowego zwrotu „*przełożony właściwy w sprawach osobowych*”, przepis § 1 ust. 2 rozporządzenia odsyła do art. 32 ust. 1 *ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji*, który stanowi, iż „*do mianowania policjanta na stanowiska służbowe, przenoszenia oraz zwalniania z tych stanowisk, właściwi są przełożeni: Komendant Główny Policji, komendanci wojewódzcy i powiatowi (miejscy) Policji oraz komendanci szkół policyjnych*”. Z przepisu § 12 ust. 1 cyt. rozporządzenia wynika, iż wydanie polecenia odbycia zagranicznej podróży służbowej przez przełożonego właściwego w sprawach osobowych jest uzależnione każdorazowo od wyrażenia zgody na wyjazd przez Komendanta Głównego Policji.

Wyjątek od tej zasady został przewidziany jedynie w stosunku do zagranicznych podróży służbowych policjantów w ramach współpracy przygranicznej. Przepis § 12 ust. 2 stanowi, iż „*w przypadku polecenia odbycia zagranicznej podróży służbowej w ramach współpracy przygranicznej, zgodę na wyjazd policjanta za granicę wydaje właściwy komendant wojewódzki Policji*”. Jedynie w tym zakresie mocą przywołanego rozporządzenia przyznano komendantom wojewódzkim Policji kompetencję do wyrażania zgody na zagraniczne podróże służbowe podległych im policjantów.

Postulowana zmiana przepisu § 12 przedmiotowego rozporządzenia likwiduje wymóg uzyskania zgody Komendanta Głównego Policji, a w przypadku wyjazdów w ramach współpracy przygranicznej – właściwego komendanta wojewódzkiego Policji, na zagraniczne podróże służbowe policjantów. Bezpośrednim skutkiem zniesienia wyżej wskazanego wymogu jest zmiana w zakresie określenia podmiotu uprawnionego do wydawania polecenia odbycia zagranicznej podróży służbowej przez policjanta. Zgodnie z przepisem § 12 ust. 1 pkt 1-5 przedmiotowego projektu, wydanie polecenia będzie leżało odpowiednio w kompetencji Komendanta Głównego Policji, komendantów wojewódzkich Policji, Komendanta Stołecznego Policji, komendantów szkół policyjnych lub Komendanta – rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie.

Rezygnacja ze zwrotu „*przełożony właściwy w sprawach osobowych*” zdefiniowanego w art. 32 ust. 1 *ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji*, przy jednoczesnym zniesieniu wymogu uzyskiwania zgody Komendanta Głównego Policji i enumeratywne wskazanie podmiotów uprawnionych do wydawania poleceń odbycia zagranicznych podróży służbowych, ma zapobiec w praktyce scedowaniu uprawnień w tym zakresie na kierowników jednostek organizacyjnych Policji niższego szczebla. Jednocześnie projekt nie wprowadza zmian w dotychczasowym brzmieniu przepisu § 12 ust. 3, zgodnie z którym „*jeżeli przemawia za tym cel wyjazdu bądź inne szczególne względy, polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej może wydać bezpośrednio Komendant Główny Policji*”. Zmianie ulega jedynie numeracja wskazanego przepisu, podobnie jak dwóch następnych (§ 12 ust. 2-4 projektu), co stanowi bezpośrednią konsekwencję wykreślenia dotychczasowego ust. 2 w § 12.

Likwidacja wymogu zgody odpowiednio Komendanta Głównego Policji lub właściwych komendantów wojewódzkich Policji (w ramach współpracy przygranicznej) na zagraniczne podróże służbowe policjantów uprości procedurę organizacji i realizacji przedsięwzięć międzynarodowych przez jednostki organizacyjne Policji.

Należy zauważyć, iż od momentu utraty mocy obowiązującej *decyzji nr 143 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 2000 r. w sprawie współpracy zagranicznej komórek*

organizacyjnych Komendy Głównej Policji, komend wojewódzkich Policji, Wyższej Szkoły Policji oraz szkół policyjnych, brak jest kompleksowej regulacji normującej kwestie związane z podejmowaniem delegacji zagranicznych oraz odbywaniem zagranicznych podróży służbowych przez policjantów i pracowników Policji w ramach przedsięwzięć międzynarodowych. Z uwagi na pojawiające się w praktyce trudności, wynikające z braku stosownych unormowań prawnych, w Komendzie Głównej Policji powstał projekt zarządzenia Komendanta Głównego Policji w sprawie zadań komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji oraz jednostek organizacyjnych Policji związanych z realizacją przedsięwzięć międzynarodowych.

W trakcie prac na przedmiotowym projektem, który poddano konsultacjom wewnątrzpolicyjnym wyłoniło się szereg problematycznych zagadnień. Pod dyskusję poddano m.in. zasadność każdorazowego uzyskiwania zgody Komendanta Głównego Policji na zagraniczne podróże służbowe policjantów. *Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 października 2002 r. w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia* nie wprowadza takiego wymogu w stosunku do przyjmowania delegacji zagranicznych.

Opracowany w Komendzie Głównej Policji projekt zarządzenia wprowadza odmienności w zakresie organizacji i realizacji przedsięwzięć międzynarodowych w zależności od źródła finansowania (KGP, jednostki organizacyjne Policji) oraz zakresu przedmiotowego (przedsięwzięcia międzynarodowe realizowane w ramach współpracy pozaoperacyjnej i operacyjnej). Likwidacja wymogu uzyskania zgody Komendanta Głównego Policji na odbycie zagranicznej podróży służbowej przez policjanta uprości procedurę organizacji przedsięwzięć międzynarodowych polegających na zagranicznych podróżach służbowych policjantów. Zasadnym jest, aby decydem w tym zakresie - w stosunku do podległych policjantów - był odpowiednio komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji, komendant szkoły policyjnej lub Komendant – rektor WSPol w Szczytnie, zwłaszcza w sytuacji gdy określone przedsięwzięcie międzynarodowe jest finansowane w całości z własnych środków jednostki organizacyjnej Policji.

Wejście w życie proponowanych rozwiązań nie spowoduje skutków finansowych w budżecie Państwa.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na policjantów wykonujących czynności służbowe poza granicami kraju oraz na zakres uprawnień komendantów wojewódzkich (Stołecznego) Policji, Komendanta – rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i komendantów szkół policyjnych, którym przyznano bezpośrednią kompetencję do wydawania poleceń odbywania zagranicznych podróży służbowych przez podległych im policjantów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt rozporządzenia poddano konsultacjom wewnątrzpolicyjnym, uzgadniając zakres nowelizacji ze wszystkimi komendami wojewódzkimi (Stołeczną) Policji, szkołami policyjnymi, w tym z Wyższą Szkołą Policji w Szczytnie, komórkami organizacyjnymi Komendy Głównej Policji oraz z Zarządem Głównym Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów. Konsultowane podmioty wskazały na zasadność i celowość projektowanych zmian, wyrażając opinię, iż przyczynią się one do uproszczenia procedury organizacji i realizacji przedsięwzięć międzynarodowych, w zakresie zagranicznych podróży służbowych policjantów.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), niniejszy projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na sektor finansów publicznych, nie powoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. W ramach uzgodnień wewnątrzpolicyjnych przedmiotowy projekt poddano konsultacjom z właściwą w sprawach finansowych komórką organizacyjną Komendy Głównej Policji, która nie wskazała na jakiegokolwiek skutki finansowe projektowanych regulacji.

Projektowane rozporządzenie nie ma wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, a także sytuację i rozwój regionalny.

Wstępna opinia o zgodności projektu aktu normatywnego z prawem Unii Europejskiej

Analiza przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości, warunków i trybu przyznawania policjantom należności za podróże służbowe i przeniesienia wskazuje, iż materia objęta przedmiotowym projektem nie jest regulowana prawem Unii Europejskiej.